

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 43/2024
23.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Николе Јелића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Стефана Тешановића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К-514/20 од 08.09.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1 Кж1-255/23 од 13.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Стефана Тешановића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К-514/20 од 08.09.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1 Кж1-255/23 од 13.11.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Стефана Тешановића, као и у целисти захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Николе Јелића, **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици 2К-514/20 од 08.09.2023. године окривљена АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ и осуђени на новчане казне у износу од по 150.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине у остављеном року суд ће новчане казне заменити казном затвора тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о имовинскоправном захтеву оштећене – приватне тужиље, као и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1 Кж1-255/23 од 13.11.2023. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К-514/20 од 08.09.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљене АА - адвокат Никола Јелић, због повреде закона и Устава,
- бранилац окривљеног ББ – адвокат Стефан Тешановић због повреде закона,
са предлогом исте садржине - да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побиијане пресуде преиначи и окривљене ослободи одговорности за кривично дело које им је стављено на терет, а приватну тужиљу обавезе да окривљенима накнади трошкове кривичног поступка колико они буду износили.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Стефана Тешановића је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Николе Јелића је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у самој објави нема увредљивог садржаја који може бити предмет приватне кривичне тужбе.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду кривичног закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни четири став два и три дао довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног, као разлог подношења, нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, наведену повреду закона образлаже наводима да суд у току поступка није одлучио о предлогу браниоца за издвајање спорног текста као незаконитог доказа, а који предлог је одбрана ставила на главном претресу дана 07.10.2022. године.

На описани начин, иако се бранилац формално позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, исти у суштини указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП (наведену повреду и сам бранилац, касније у образложењу захтева нумерише).

Поред изнетог, бранилац окривљеног ББ, повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у преосталом делу, образлаже наводима, којима оспорава аутентичност спорне објаве и, у вези са изнетим износи свој став да је било неопходно обавити вештачење како би се утврдило да ли тај профил заиста припада окривљеном ББ и да ли га исти контролише. На описани начин, по ставу овог суда бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног ББ нумерише и образлаже повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а наводима да је изрека пресуде неразумљива указује и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (повреда закона из члана 440. ЗКП), као ни због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, то је Врховни суд, захтев браниоца окривљеног ББ, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљене АА, у захтеву за заштиту законитости не нумерише конкретно ни једну повреду закона, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да није утврђено да је увредљив садржај коментарисан на друштвеној мрежи од стране окривљене, да је окривљена изјавила да у време када су спорне објаве настале није имала фејсбук профил. Износи сопствену оцену исказа сведока ВВ и ГГ и износи целовиту анализу исказа приватне тужиље, те на својим чињеничним закључцима другачијим од оних изнетих у побијаним пресудама заснива и свој став да би, у конкретном случају, требало применити у односу на окривљену став 4. члана 170. КЗ.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (повреда закона из члана 440. ЗКП), то је Врховни суд, захтев браниоца окривљене АА, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Поред изнетог, бранилац окривљене АА, као разлог подношења захтева наводи да је повређено право на одбрану окривљене, из корпуса посебног права окривљеног из члана 33. Устава Републике Србије.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљене АА није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости, у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић